

POSTANOWIENIE

Dnia 12 maja 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Robert Stefanicki

w sprawie z powództwa W. K.
przeciwko Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w K.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 12 maja 2025 r.
w związku ze skargą kasacyjną strony pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego
w Krakowie
z dnia 30 grudnia 2024 r., sygn. akt VII Pa 340/24,

umarza postępowanie wobec cofnięcia skargi kasacyjnej.

UZASADNIENIE

Pismem procesowym z dnia 23 kwietnia 2025 r. (prezentata 5 maja 2025 r.) pełnomocnik pozwanego Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w K., w sprawie z powództwa W. K. przeciwko Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w K. o zapłatę, cofnął skargę kasacyjną z dnia 22 stycznia 2025 r. wniesioną od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 30 grudnia 2024 r., sygn. akt VII Pa 340/24.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W postępowaniu kasacyjnym niedopuszczalne jest dokonywanie czynności dyspozycyjnych strony, takich jak cofnięcie pozwu, zrzeczenie się roszczenia, zawarcie ugody czy uznanie powództwa. Czynnością procesową podlegającą swobodnej decyzji strony jest możliwość cofnięcie skargi jako środka zaskarżenia wniesionego od prawomocnego orzeczenia sądu drugiej instancji. Cofnięcie skargi kasacyjnej jako czynność procesowa dyspozytywna strony nie podlega kontroli Sądu Najwyższego i prowadzi do umorzenia postępowania kasacyjnego oraz orzeczenia o kosztach procesu jak przy cofnięciu pozwu (postanowienia Sądu Najwyższego z: 3 września 1998 r., I CKN 820/97, OSNC 1999 nr 2, poz. 40; 16 kwietnia 2008 r., I CZ 13/08, LEX nr 646318; 18 września 2019 r., I PZ 11/19, LEX nr 3364109; 25 marca 2021 r., III USK 68/21, LEX nr 3153421; 29 października 2024 r., I USK 231/24, LEX nr 3786862; 26 lutego 2025 r., III USK 238/23, Legalis nr 3202247).

Skarga kasacyjna może w związku z tym zostać cofnięta w każdym czasie nawet przez samą stronę i nie wymaga zgody strony przeciwnej (T. Zembruski (w:) P. Ryłski, A. Olaś (red.), Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Warszawa 2024, art. 398²¹ k.p.c.). Cofnięcie skargi kasacyjnej stanowi czynność procesową, która nie podlega weryfikacji sądowej (art. 391 § 2 zdanie pierwsze k.p.c. w związku z art. 398²¹ k.p.c.; wyrok Sądu Najwyższego z 9 grudnia 2011 r., II PK 115/11, OSNP 2013 nr 9-10, poz. 103; postanowienie Sądu Najwyższego z 29 października 2024 r., I USK 231/24, LEX nr 3786862; 9 kwietnia 2025 r., II USK 340/23 jeszcze nieopublikowane). Strona może cofnąć skargę za pośrednictwem pełnomocnika lub nawet samodzielnie, ponieważ zdolność postulacyjna strony w przypadku tej czynności procesowej nie jest ograniczona. Cofnięta skarga kasacyjna strony nie wywołuje żadnych skutków, wobec czego należy ją traktować jako niebyłą (A. Bieliński, 4. Możliwość wniesienia kilku skarg kasacyjnych w tożsamej sprawie (w:) Podstawy kasacyjne w procesie cywilnym, red. M. Rzewuski, Warszawa 2024; T. Ereciński [w:] J. Gudowski, K. Weitz, T. Ereciński, Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Tom III. Postępowanie rozpoznawcze, wyd. V, Warszawa 2016, art. 398²¹; postanowienie Sądu Najwyższego z 17 października 2023 r., II CSKP 1287/22, Legalis nr 2997580).

Z przytoczonych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 391 § 2 w związku z art. 398²¹ k.p.c. orzekł jak w sentencji.

(J.K.)

[a.ł]